

רנה שני : זיקית

ועל הרגע הקטן
החם
בין גפילה לגפילה.

הילוליה
כל חלקה טובה בלעו הדגיגים
הקיאו כל חלקה מרה
הרצפה בלה שקרים
צחוקים נקלעו מצדן אל צדן
ותמרו
מלים לולגניות רחפו בטבעות הדין
נסקנו
המורים
על גלוי פנים
ועל שרית תוד
על מלוא פובע
ועל ריק ראש

וקד
נעו הספים
וקד
הסתתרו רוש
וקד
איש גשק את אשת רעהו
וקד
עולם בסדרו.

זיקית
המקמקת
בין מהמורות רבות.
חרישית
תלויה על המיל.
ראשי קפוד.
צבצי משפנים.
גומצת את הקיץ
באלו קנה אחרון.
רוצה ממול
איך נסגר השער לאט.
איך ילד עובר.
איך הילד מת.
בשגל.

אל תירא
אל תיכא
נער תמות.
ילדים נעברו בקחוקה.
יקראו לך פעוט.
אל תיכא.
הנה הצחוק מתגלגל כרצם
אבל הנבי
בדממה וכה.
אמנם הרצפה ברשת
אבל אפשר להשצן על המתקרה